

SPOMNITE
SE
SLOVENSkih
BEGUNCEV
S KAKIM
DAROM!

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, JUNE 19, 1946

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

ROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

UTO IN AMERIŠKA RAZ-
VA. — Trgovinski oddelek
Ameriškega poslatništva v Bel-
gradu je priredil malo potujočo
poljedelskih strojev in
razstavljenih drugih modernih stro-
tudi razni modeli ameriških
planov so bili razkazani. Ta
javno je bila zaporedoma v
mestih. Ljudje so iz simpa-
Amerike in z zanimanjem
ameriško življenje radi sli-
razstavljenemu blagu. Toda
Belgradu je bil obisk skrajno
Kaj se je zgodilo? OZNA
arčila po svojih organih po
mestu, da ni zaželeno, da
ljudje gledat ameriško
vse. Vsak ve, kaj se to pra-
se zameti tajni policiji. Po
mestih pa je stvar bila
neprijetna. Tam ljudje
bili opozorjeni, da se ne
gledati ameriških stvari.

Jugoslavija prodaja ameriško blago

Pravnik poslov jugoslovan-
poslatništva v Washingto-
polikla "Narodnemu Glasni-
v Pittsburghu pismo, v ka-
uradno potrjuje, da res-
Jugoslavija blago, ki ga
zastoj od UNRRA-e,
prebivalstvu za denar.
prejme kot ameriški dar,
ne razdeli potrebnim za-
ampak morajo to plačati.
ambasade pravi, da
denar, ki ga dobe za ame-
zastojno blago v pose-

države niso na Anglije glede zadeve

York. — Pri varnostnem
zdrženih narodov je
debatu glede španije. Pod-
koncila je namreč sklenil,
predloži celotni skupščini
narodov zadevo špani-
poročilom, naj se izvede
proti španiji, če do ta-
gen. Franco ne bi odstopil.
gleške delegacija se je izja-
proti temu in priporočala
lu, naj se španska zadeva
skupščini, toda brez pri-
bila pododseka, to se pravi,
skupščina sama ukrene, kar
oti temu se je oglašil za-
nik Zed, držav, ki je za to,
zadevo predloži skupščini
poročilom pododseka.

Dunajski župan moledva RA za potrebni živež

ma. — Dunajski župan
Koerner je poslal nujno
na Fiorello LaGuardio,
direktor za UNRRA z ape-
da če Dunaj ne dobi takoj
novega živeža, da bo prebi-
vo pocepalo od glada.
pride na Dunaj in se pre-
ste sami," se glasi apel.
mi ne moremo več na-

17 tovarnah so izbruhnile hrane in število stavkar- neprestanu množi.

nska zopet lahko dobi svoj denar

Washington. — Na 14. junija
je ameriška vlada zam-
premoženje Danske v tej
Tako se Nemčija ni mo-
polastiti tega denarja, ki so
krat cenili na \$48,100,000.
je to premoženje vredno
vlada ne pove, ko je to
gotovino zopet odtajala.

Odsek poslanske zbornice zahteva, da nehamo božati Rusijo

Tako božanje samo škodu-
je naši deželi, trdijo poslan-
ci ob prihodu domov

Washington. — Štirje člani
odseka poslanske zbornice za tu-
jezemske zadeve zahtevajo, da
tako nehamo apizariti in božati
Rusijo pri pogajanjih in odno-
šjih z njo.

Poslanci so podali tozadevno
poročilo ob vrnitvi dvomesečne-
ga obiska v Evropi. Zdej se bo
sestal k posvetovanju celoten od-
sek, da študira to poročilo.

Izjavo so podpisali poslanci:
Thomas Gordon iz Illinois, Jo-
seph Ryter iz Connecticut, Karl
Mundt iz South Dakote in Fran-
ces Bolton iz Ohio.

Njih poročilo pravi med drug-
im: "V Moskvi je postalo očit-
no, da vselej, kadar smo postali
bolj odločni ter nismo hoteli pri-
stati na vsako sovjetsko zahtevo,
je naše poslatništvo veliko lažje
poslovalo z ruskimi uradniki. Z
našo popustljivostjo samo spravl-
ljamo v zadrego one osebe v
Kremlju, ki so nam naklonjene,
ki pa ne morejo ničesar storiti
za nas, kadar smo sami slabi."

Odsek priporoča, naj se posta-
vimo že enkrat na lastne noge
in rečemo, da Rusi v Zed, drža-
vah ne dobijo nič več privilegi-
jev, kot jih daje Rusija Ameri-
kancem.

Ministri se ne morejo zediniti glede odškodnine ki naj jo plača Italija

Pariz. — Zborovanje zunanjih
ministrov vseh štirih se je
včeraj končalo po dve uri in pol
debate v popolnem nesoglasju.
Debate je bila o vsoti, ki naj jo
Italija plača kot vojno odškod-
nino zaveznikom. Ministri so od-
šli iz dvorane, ne da bi prišli do
sporazuma.

Se dan prej je ruska delega-
cija kazala, da bo bolj popustlji-
va glede Italije, včeraj je pa
vztrajala na svoji zahtevi, do-
čim je zastopnik Zed, držav-
vztrajal na tem, naj Italija ne
plača nič velesilam, ampak sa-
mo malim državam, ki so naj-
bolj trpele vojni.

Italija je končno le republika

Rim. — Italijansko najvišje
sodišče je včeraj odločilo, da je
pri zadnem plebiscitu zmagala
republika nad monarhijo z ne-
kak manj kot dvema milijonoma
glasov.

Garibaldijska zastava nad Rimom

Rim. — V nedeljo so razobesili
nad kapitolom v Rimu Garibal-
dijevo zastavo iz leta 1849, ko je
bila prvič razglašena republika.

PO NEDOLŽNEM V JEČI, JE DOBIL \$115,000 ODŠKODNINE OD DRŽAVE

Albany, N. Y. — Bertram
Campbell, ki je sedel 3 leta v je-
či v Sing Singu za zločin, ki ga
je izvršil nekdo drugi, je dobil
od države kot odškodnino \$115-
000, da mu bo s tem nekoliko po-
ravnavna krivica.
Campbell, ki je star 58 let, je
dobil \$40,000 za izgubo zaslužka
v času, ko je sedel v zaporu in
\$75,000 kot odškodnino za sra-
moto, ki jo je pretrpel, ko je bil
sojen in obsojen kot zločinec.

SIN INDUSTRIJCA OBSOJEN V ZAPOR

Joliet, Ill. — James F. Lin-
coln, sin clevelandkega indu-
strijca Lincolna, je bil včeraj
obsojen v državno ječo na 1 do
14 let. Priznal se je krivega na-
pada na 9 let staro Carol Wil-
liams 20. marca.

Njegov zagovornik ga je bran-
il s tem, da je Lincoln umno
bolan, vendar ne toliko, da bi
moral biti poslan v umobolnico.

NOVI GROBOVI

Frank Pernach

V Glenville bolnišnici je umrl
Frank Pernach, star 64 let.
Stanovao je na 1043 E. 68. St.
Doma je bil iz Begunja na Gor-
njakem, odkoder je prišel v
Cleveland pred 34 leti. Delal
je pri Lukas Machine Tool Co.
Bil je član društva Carnio-
la Tent 1288, Makabejev in
društva Slovenec št. 1 SDZ.

Tukaj zapuška žaluječ so-
progo Frances, hčer Frances,
bratranca Johna Rakovič, se-
strični Johano Matičič in Mary
Smole ter več drugih sorodni-
kov.

Pogreb bo v petek zjutraj ob
9 iz Zakraskovega pogrebne-
ga zavoda v cerkev sv. Vida in na
Kalvarijo. Naj mu bo lahka
ameriška zemlja, preostalih na-
še iskreno sožalje.

Anton Vadal

Kot smo že včeraj poročali
je umrl Anton Vadal, stan-
joč na 15815 Arcade Ave. Tu-
kaj zapuška soprogo Ano roj.
Kappus in 5 otrok: Anthony,
Frank, John, Richard in Vale-
ria omož. Fortuna, dva vnuka,
brata Franka in veliko sorodni-
kov. Doma je bil iz vasi Koče,
fare Slavina, kjer zapuška
brata Janeza in več sorodnikov.
Tukaj je bival 36 let.

Prejšnja leta je bil aktiven
na kulturnem in društvenem
polju. Bil je delničar SDD na
Waterloo Rd. Družina je zna-
na, da so izborni godbeniki.

Pogreb bo v petek zjutraj ob
8:45 iz Zeletovega pogrebne-
ga zavoda na 152. cesti v cerkev
Marije Vnebovzete in na Kal-
varijo. Naj počiva v miru, pre-
ostalim sožalje.

Peter Stepanovich

V pondeljek zjutraj je umrl
v Indianapolis, Ind. Peter Ste-
panovich, star 55 let. Doma
je bil iz Zagreba in v Ameriki
36 let. V Indianapolisu je ži-
vel zadnjih 7 let, kjer zapuška
soprogo Mary, sina Josipa in
Jamesa ter hčer Dorothy. Prej
je stanovao v Clevelandu na
185. cesti. Tukaj zapuška si-
na George in hčer Mrs. Ann
Charles, v Elyria, O., hčer Mrs.
Paulina Weigel, v Mt. Dora,
Fla. hčeri Jeanette in Mrs. Mil-
dred Winton v Ashtabula, O.
pa brata Elija. Bil je član št.
235 HBZ. Truplo bo položeno
na mrtvaški oder v Svetkovem
pogrebem zavodu jutri dopol-
ne ob 10, odkoder bo pogreb
jutri popoldne ob 1 na rusko
pokopališče.

Za 3 stanovanja se je oglasilo 3,500

Chicago. — Okrog 3,500 oseb
se je zgledalo pri Mr. Signa, ki
je dal oglaš v časopis, da odda-
ja v najem troje stanovanj. Ob
12:30 popoldne je bilo pred hišo
zbranih nad 1,000 oseb, katerih
vsak je hotel stanovanje. Kon-
čno gospodar ni mogel drugače,
da je razdelil med nje žrebne
listke in trije srečni so dobili
stanovanje.

Poveljnik četnikov priznava sodelovanje z Nemci

Eden izmed Mihajlovi-
čevih poveljnikov je
vse priznal

Belgrad. — Slavoljub Vranje-
šić, star 40 let, eden izmed Mi-
hajlovičevih poveljnikov pri čet-
nikih, je včeraj pri obravnavi
priznal krivdo izdaje ter sode-
lovanja s sovražnikom ter izja-
vil, da je sam njegov poveljnik
Mihajlovič odobral sodelova-
nje z Nemci.

"Gospod predsednik, jaz sem
kriv," je izjavil pred sodiščem,
ko je zavzel pričevanje. Bil je
častnik pri četnikih v Bosni,
kjer se je, glasom obtožbe, vrši-
lo največ kolaboracije.

Vranješić je izpovedal, da je
dobival pisane ukaze od Mihaj-
loviča, da organizira sabotažne
oddelke v partizanskih okrajih
v zadnjih dneh vojne.

Nato je sodnija poklicala Mi-
hajloviča ter rekla Vranješiću,
naj ponovi izjavo vprico njega.

"Kaj pravite k temu, obtoženi
Mihajlovič," ga je vprašal pred-
sednik sodišča.

Mihajlovič je zanikal resnico
izpovedi priče. Vranješiću so
rekli, naj zopet ponovi izjavo.

"Se ne spominjam," je nato
rekel Mihajlovič.

"Kdorkoli je pri komunistih
več kot en mesec, ne more biti
več ozdravljen," je rekel Vra-
nješić ter dodal, da se je nana-
šal ukaz likvidirati komuniste
na civilno prebivalstvo.

"Obtoženi Mihajlovič, ali ste
slišali to?" je rekel predsednik
sodišča.

Mihajlovič ni na to nič odgo-
voril.

Kakih 75 inozemskih časnika-
rjev je navzočih pri obravnavi,
ki lahko svobodno poročajo
o poteku iste.

Do 40,000 Poljakov je v ameriški službi na Nemškem kot stražniki

Frankfurt. — Armadni urad-
niki poročajo, da so vzeli v slu-
žbo kakih 40,000 Poljakov za ci-
vilne stražnike na Nemškem. S
tem je bilo toliko ameriških vo-
jakov razbremenjenih.

Teh poljskih edinic je 160, v
vsaki okrog 250 mož. Smatra se
jih kot civilne in ne vojaške
stražnike. Nosijo vojaške uni-
forme, ki so jih prebarvali v pla-
vo ter rabijo ameriško vojaško
opremo.

Vsi ti Poljaki so izkušeni vo-
jaki, ki so bili osvobodjeni iz nem-
ških ječ po ameriški armadi. Vsi
so pod poveljstvom poljskih čast-
nikov.

Ekonomski odsek U. N. je sklenil, da se pomaga brezdomovincem

New York. — Ekonomski in
socialni odsek koncilu združenih
narodov je s 6 proti 5 glasovom
odločil, da se da relief vsem ose-
bam, ki žive kot tuji v Nemčiji
in Avstriji. Prvi predlog je bil,
da se pomaga samo brezdomnim
Judom v tistih deželah.

Francoska delegacija je pa
stavila posredovalni predlog, da
se da relief vsem brezdomcem in
tujem v Nemčiji in Avstriji, ne
samo Judom. Ta predlog je po-
tem dobil večino.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI
SE BEGUNCEV S KAKIM
DOLARJEM

Razne drobne novice iz Clevelanda in pa te okolice

Po pismo naj gre—

Minka Gogala iz Clevelanda
ima priporočeno pismo na po-
štni podružnici B, 57. St. in
Euclid Ave. Pismo je iz Jugo-
slavije in naj se zgleda tam
zanj.

Brata išče—

Luznar Anton, nekje v drža-
vi Illinois, naj se zgleda bratu
Luznaru Matevžu, Camp Lienz,
Peggez 23-8, Austria.

Zgledajo naj se—

Jože Perme, D. P. Camp
UNRRA, Baraka 16-19, Spittal
ob Dravi, Koroško, Avstrija,
prosi naj se mu ogleda Jože
Perme po domače Rosinov iz
Vel. Kostrevnice, občina Šmart-
no pri Litiji in Pavla Perme
poroč. Rozina, ki se nahaja v
Buenos Airesu.

Pismo za Drobničeve—

V našem uradu je pismo za
sorodnike družine Drobnič, do-
ma iz Rogatca nad Zelimljami.

Ptičji kletki—

Kdor bi želel imeti dve lepi
ptičji kletki s stojalom vred, jih
dobi zastoj pri Mrs. Tončki
Jevnik, 1199 E. 61. St.

Fruva obletnica—

V četrtek ob 8 bo darovana v
cerkvi Marije Vnebovzete na
Holmes Ave., maša za pokojne-
ga Josip Adamitcha.

Švaka išče—

Jože Vidic, D. P. Camp B 53,
Spittal ob Dravi, Austria, bi
rad zvedel za naslov svojega
svaka Louisa Gerzelj roj. v sta-
ri vasi št. 3, p. Grosuplje; nje-
gova žena Rezika je rodom iz
Jesenice na Gorenjskem.

Teti piše—

Pri nas ima pismo Johana
Sečnik; piše ji nečak Kozuh
Franc.

Zaboji v Evropo—

Razen v Jugoslavijo zdaj
lahko pošljete pakete potom
dobrodnele organizacije CARE.
Zaboj tehta 49 funtov in stane
\$15. Ta organizacija je odo-
brena od ameriške vlade in de-
luje samo za relief brez vsake-
ga dobička zase. Tozadevne
prošnje lahko dobite v North
American banki, na St. Clair
Ave. in v podružnici na Water-
loo Rd. Na to listino je treba
napisati vaš naslov in naslov
prejemnika, priložiti money
order ali ček (ga lahko napra-
vijo za vas kar na banki) za
\$15 in odpošljete na naslov or-
ganizacije, kot kaže listino. Ako
paket ne bo mogel biti vročen
prejemniku, dobi pošiljatelj de-
nar nazaj. Organizacija ima te
zaboje že v Evropi in jih razpo-
šilja iz skladišča v vse kraje
Evrope, Italijo, Avstrijo, Fran-
cijo, Nemčijo in sploh povsod
razen v Jugoslavijo. Tje pa za-
to ne, ker jugoslovanska vlada
še ni odgovorila organizaciji,
če sprejema take pakete za lju-
di ali ne.

Važna seja—

Članice društva sv. Helene št.
193 KSKJ so prošene, da se u-
deležijo važne seje jutri večer
v navadnih prostorih. Začetek
seje točno ob 7:30. Na dne-
nem redu bo volitev delegatki
in namestnic za konvencijo.

Na obisk—

Miss Steffi Hočevar je pri-
šla iz Timmins, Ontario, Kana-
da, k Hočevarjevi družini,
15910 Raymond Ave., Maple
Heights, O. Tu bo 14 dni na
počitnicah. Je sorodnica Mrs.
Priatelj in Mrs. Steklasa in
več drugih, doma iz vasi Hinje.

Mnogo zabave ji želimo med tukajšnjimi rojaki.

Srebrna poroka—

Poznana Mr. in Mrs. Louis
Kožel iz 15219 Holmes Ave.,
bosta jutri praznovala 25-let-
nico srečnega zakonskega živ-
ljenja. Srebrno poroko bosta
slavila s peto sv. mašo ob 6:30
v cerkvi Marije Vnebovzete na
Holmes Ave. Družina, prijate-
lji in znanci jima iskreno česti-
lajo ter jima želijo še mnogo
let zdravja in sreče. Posebne
čestitke je poslal staršem sin-
ko Al, ki se nahaja v Nuernber-
gu, Nemčija, pri ameriških in-
ženirjih.

V počast glasbeniku—

Clevelandska glasbena šola
je ustanovila za najboljšie uče-
nce štiri stipendije in vsaka iz-
med njih je dobila ime po ka-
kem bivšem učencu, ki je padel
v zadnji vojni na polju slave.
Tako se imenuje ena izmed sti-
pendij "Pfc. Edward Kužnik,
986 E. 74. St.," ki je pred vojno
študiral na tej šoli klavir.

Pozdravi iz Chicaga—

M. Klemenc iz 1051 Addi-
son Rd., je prinesla čitatelem
Ameriške Domovine cel vlak
pozdravov iz Chicaga, posebno
pa od Mrs. Blai, Mr. Zalarja
in Mary Nartnik.

Za delavca in za delodajalca

Poroča U. S. Employment Office

Mnogo dijakov in dijakinj iz
višjih šol bi rado dobilo delo za
dobo počitnice. Delodajalci, ki bi
radi zaposlili take, naj se zgla-
sijo v tem uradu ali pokličejo
CH 0980.

Več del je na razpolago v li-
varnah in jeklarnah za začetni-
ke in izkušene. Delavci, ki bi
radi tako delo, naj se takoj zgla-
sijo v United States Employ-
ment Service.

Ženske, ki so bile v vojaški
službi in ki zdaj iščejo zaposlit-
ve, naj se zgledajo v United
States Employment Service, da
se določi njih kvalifikacijo in že-
lja po službi.

Odpri so dela za moške in
ženske v pralnicah in čistilnicah.
Zgledajo naj se v gornjem uradu
in si izberejo delo.

Odpri so sledeča dela za iz-
vežbane moške: lincenziran kur-
jač, klobučar, barvar s pršilnim
strojem, krovec, izdelovalec klo-
bas in sušilec, za pomoč v mle-
karni, kuharji, pomivači oken,
avto mehaniki in drugi.

V pondeljek in torek, 24. in
25. junija, bo v Employment
Office v Clevelandu zastopnik
lekarniške firme iz Bostona.
Rad bi dobil zastopnika za pro-
dajo lekarniških potrebščin
zdravnikom, bolnišnicam in le-
karnam. Prosilci morajo imeti
sledeče kvalifikacije: imeti mo-
rajo najmanj 2 leti lekarniške
izobrazbe, ali dve leti medicin-
skih študij. Prednost imajo oni,
ki so izvežbani v lekarniških po-
slih. Imeti mora avto in v sta-
rosti med 20 in 35 leti. Vzame
se tudi veterana, ki je imel kaj
prakse v lekarništvu v armadi
ali mornarici. Kdor se interesi-
ra za to delo, naj se zgleda pri
Mr. Wygal, v 5. nadstropju,
United States Employment Of-
fice, 1242 W. 3rd St.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

5117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 120 Wed., June 19, 1946

Kaj pravite

Naš kongres bo očitno podaljšal obvezno vojaško službo tje do drugega leta, najbrže do 15. marca. V čemer sta si senat in poslanska zbornica navzkriž je samo novačenje 18 in 19 let starih. Dočim je senat za to, da se pobira tudi mladeniče v teh letih, so poslanci proti. Vojaki, ki služijo preko morja pisarijo domov kongresnikom, naj se rekrutira tudi 18 in 19 let stare, da bodo oni prej prišli domov.

Tekom vojne so naciji izstrelili več poskusnih raket preko Švedske iz danskega otoka Bornholm. Zdaj poročajo švedske oblasti, da zopet prihajajo take rakete, pa da ne morejo uganiti, kdo, od kje in zakaj jih spušta. V zadnjih tednih so jih opazili več, ki so frčale preko Švedske. Švedske patrolje iščejo za ostanki raket, pa jih ne morejo izslediti v gozdovih in goratih krajih. Opazovalci trdijo, da rakete lete z neverjetno brzino preko nebesnega svoda. Sodiijo, da prilete iz juga ali jugovzhoda.

Pri nedavni sodni obravnavi v Romuniji proti vojnim zločincem, je bilo 14 pristavev maršala Antonescu oproščeno, ker so bili aktivni za Nemce le od 1939 do 1941, to je v času, ko sta bila Hitler in Stalin še tovariša v orožju.

Ameriški državni oddelek bo storil vse v svoji moči, da podpre francosko in italijansko vladu, ki sta iz strank, kateri sta zmagali pri zadnjih volitvah. To pomeni za Italijo posojilo več milijonov dolarjev in še druge ugodnosti, za Francijo pa isto. Zed. države skušajo vzdržati na 'krmlilu evropske vlade, ki niso komunistične.

V Buenos Airesu so ustanovili nov kulturni institut, ki ima namen razširjati sovjetske ideje v deželi. In kdo so glavni činitelji pri tem institutu? Eden je Ernesto Palacio, urednik časopisa Política, ki je bil tekom vojne 100% za nacije. Drugi je Jorge Blanco Villalta, argentinski konzularni uradnik, ki je dobil nekoč odlikovanje od Hitlerja in Mussolinija.

Češki zunanji minister Jan Masaryk je pobaral pri ameriškem državnem oddelku, če bi Amerikanci hoteli posredovati v češko-poljskem sporu zaradi obmejnega Tešena. Masaryk je mislil, da bi Amerikanci držali bolj s Čehi kot pa s komunistično poljsko vladu. V državnem oddelku pa niso pokazali za to akcijo prav nobenega zanimanja.

Sledeča je najnovejša kupčija pri prodajanju avtov. Prodajalec proda kupcu kak obrabljen avto s pogodbo, da bo avto vzel nazaj, kadar bo mogel dobiti za kupca novega. Prodajalec dobi tako nekaj dobička pri prodaji tega avta, potem pa zopet, ko mu proda novega. Potem pa, ko dobi rabljeni avto nazaj, ga zopet proda na isti način in zopet napravi dobiček, ki je popolnoma legitim, kakopak.

Med demokrati je bila nekaj časa govorica, da bodo imeli tretjo politično stranko, ki bi ji načeloval ali trgovinski tajnik Wallace ali pa Sidney Hillman. Toda glasom poročil ta misel že umira. Bolj pa stopa v ospredje govorica o tretji stranki, katero propagira zlasti Norman Thomas, vodja socialistov. Ta stranka bi bila izrecno delavska stranka, ki bi obrnila fronto direktno proti komunistom, po vzorcu angleške.

Državni tajnik Byrnes bo na konferenci v Parizu silil za ustvaritev federacije nemških provinc. Anglija je za to, Francija se je tudi izrekla za to, vsaj v principu. Edino Rusija ni še nič izjavila glede tega. Toda Byrnes je odločen, da idejo izpelje tudi brez Rusije, da ostali zavezniki ustvarijo tako federacijo v zapadni Evropi ter ji postavijo začasno centralno vladu. Rusiji bi pa pustili odprta vrata, da pride zraven lahko pozneje. Ameriški in angleški uradniki mislijo, da bi prišla Moskva kaj kmalu zraven, ker se nahaja večina industrijske Nemčije v zapadni coni.

Kam smo prišli v Ameriki kaže naslednji dogodek. V Denverju so ženske napadle voznika in njegov truk, ko je pripeljal kruh pred prodajalno. Voznik je izgubil svoj klobuk in pa kruh tekom rivanja.

Kar se ameriškim gospodinjam čudno zdi je to, da je pri pomanjkanju kruha še vedno dovolj keksov. Toda to je lahko razložiti. Naša slavna OPA je namreč dovolila pekarijam več dobička oziroma višjo postavno ceno za kekse kot pa za kruh. Morda bo še tako prišlo kot v Franciji ob času kraljice Antoinette. Ko je slišala, da zunaj po cestah ljudje vničejo, je vprašala svoje dvornike: "Zakaj pa ljudje vpijejo?" Odgovorili so ji: "Kruha nimajo!" Kraljica pa nato: "Pa naj bi jedli kekse!" Te nepremišljene besede so jo stale glavo.

OPA je dovolila podražiti kruh za 1 cent pri štruci. To ni dosti, ampak premisliti je treba, da je OPA malo prej

BESEDA IZ NARODA

Naročnica piše

Milwaukee, Wis. — Priloženo pošiljam nadaljnjo naročnino za list in par vrstic iz naše naselbine. Ameriško Domovino sem naročila, ko je bil v jeseni tukaj Mr. Joseph Grdina. List se mi prav dopade in tudi moj mož ga zdaj rad pogleda, čeprav je malo godrnjal, ko sem naročila, češ, saj imamo že dovolj papirja v hiši.

Tudi tukaj pri nas so stavke na dnevnem redu. Včeraj (12. junija) so odšli na stavko razvažalci mleka. Pa kaj pomaga vse to; ko pa ni delavcev prav nič na boljšem, če dobi malo večjo plačo, mora pa vse toliko dražje plačati.

Prejela sem tudi že par pisem iz stare domovine, v katerih pa so same slabe novice. Oče so mi umrli v Ihanu 18. junija 1944, edini moj brat pa je pogrešan od lanskega leta, ko je bil z domobrancem na Koroskem. Boga daj, da bi se še od kod oglasil, če ni bil med tistimi nesrečnimi mnogimi, ki so jih neumljeno pobili partizani.

Naj napišem še par besedi mojemu dragemu očetu Antonu Bernotu v spomin. Bili so dolgoletni organist in cerkovnik v Ihanu. Zelo so bili vneti za lepo petje. Vem, da se jih še marsikateri rojak iz Ihana dobro spominja. Bili so zelo vereni, dober, skrbni in tudi strogi oče svojim otrokom, za kar smo jim otroci iz srca hvaležni. Ob smrti so bili stari 81 let. Veliko so pretrpeli v svojem življenju, posebno pa še malo pred smrtjo, ko so jim partizani odpeljali sina. Tako mi piše sestra. Zapišajo žalujočo soprogo in štiri hčere, tri v starem kraju, eno, spodaj podpisano pa tukaj v Milwaukee.

Ata ni več, brata Toneta ni več... Ata upam, da so pri Bogu, saj so mu vse življenje zvesto služili in jim kaj boljšega pri teh čudnih razmerah ne moremo želeli. Da bi se le brat še vrnil od kod. Sestra piše, da sedaj, ko je zavladala svoboda, da se imajo še kar "dobro" in da bo, še boljše, mladina zlasti ob nedeljah zelo rada dela, nič več noče vedeti, da je nedelja Gospodov dan. Bog reši nesrečno domovino take svobode. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Mary Kokalj.

Hubbardske novice

Madison, O. — No, pomladni zrak za debelost ni dosti prida. V zimskem času, ko sem lepo pri turnezu sedel in tuhtal, kaj naj bi za javnost napisal, da bi ljudje držali pri boljši volji in moralu, da ne bi "cajhnali" nad tem nesrečnim in grešnim svetom in sem se obenem basal s krvavica-mi, pa me je že tako nazarensko vleklo narazen, da nikol tega. Poleg tega pa še zaduhli zrak človeka tako napihne, da izgleda proti pomladi kot bi bil na "span". Zato so pa uredniki, ki vse svoje življenje prebude v zaduhlih sobah, tako širokih pleč in napihnjeni posebno v spodnji del života.

Torej ta sveži pomladanski zrak in pa dosti hoje pod milim nebom pa človeka zmaličijo in ga jemlje skupaj, da se reče. Saj veste, da človek rad izgleda bolj šikovno, posebno še, če ga prihajajo obiskavati prijazna dekleta in gospe iz raznih krajev naše Unije. Posebno je dosti sedaj tukaj prijazen Pennsylvanec, ki so prihiteli na odhiti za poletne čase tukaj k našemu jezeru.

Jaz pa imam vedno dovolj lepših sadik za krásne rožice na prodaj in to jih vleče notri, po-

tem se pa sprehajamo po gredicah, ko si ogledujemo in izbirajo razne vrste sadike. Posebno so šle letos izpod rok gomoljke "Canna's", da so si ljudje z njimi okrasili svoje vrtove krog hiš. Tako mi dekleta delajo kratak čas v poletni sezoni, da še ne vem kdaj je leto okoli.

Tako bi bila ta debelost, ki sem si jo pridobil v zimskem času, skoro imela slabe posledice zame. Posebno v napoto mi je ta debelost, ko se pripogibljem pri presajanju rožic, da bi mi bila mast skoro zalila srce, čeprav moja žena pravi, da ga nimam več. Tako me je bilo pričelo "šraufati" krog srca, da sem po tem že grevenko molil. Če sem pa kaj potožil, tedaj so me pa zavrnili, da sedaj vsaj vidim, da kaj boli, ko nikdar nikomur ne verjamem če potoži o kakšnih bolečinah. Pravijo mi, da se samo to za brigam, da sem sit in drugo mi ni nič mar in potem mi pa še privoščijo, da tudi jaz poskušam bolečine.

Bal sem se že, da bom moral zlesti v povoje oziroma, da me bodo povili, a k zdravniku si pa nisem upal, ker sem se bal, da bi mi kaj sličnega ne svetoval. Tolažil sem se s tem, da sem prepeval po našem parku. Veste, ker nimam te lepe navade, da bi me kaj bolelo, zato pa tarnam že kar naprej, ker se bojim, če bi res kaj bilo. Ko pa pride enkrat res prava poletna vročina, pa že kar vem, da me bo res zmaločila in scvrila in še posebno, ker že ni in še ne bo s čim zalivati.

O srečni so naši "birti", ki dobe vsaj zase dovolj piva, da si z njim gase žejo po mili volji. Gostilne so v zadnjih časih le bolj zaprte in če gostje zvedo, da se kje kaj dobi, pa kar planejo tja kakor muhe na sladkor. Za tiste, ki imajo denar so to res mučni časi. Oni dan sem obiskal kar pet trgovin, da sem dobil vsaj eno štruco kruha, pa še tisto tako majhno, da še za en "breč" ne zadostuje. Če bo šlo tako naprej, mi bo kmalu odleglo in mi mast he bo zalivala srca.

Res žalostne čase smo doživeli pod to prelubo tako zvano demokracijo. Z veliko žalostjo in v obupu se je začelo pred 14 leti, ko je najprej udarila po bankah in nam zamrznila denar, kateri je zmurnjen še danes in bo kot se vidi zamrznjen na vse večne čase — amen. In ob koncu 16. leta demokracije nam bodo zamrznila pa še želodec. Vidite, kaj se vse napravi v pravi demokraciji. Pa še pravijo v Washingtonu — pas si pritegnite, pa bo šlo vse lepo na svetu.

No, pa saj nekaj bo res treba, kajti letina ne kaže nič kaj preveč dobro. Sadjia ni, jagode pravijo da so slabe, grozdje kaže še precej dobro, a je še vse v ložjih rokah. Največja nevarnost mu preti od tako zvanih "rose bugs," če se ga reši tistih, morda bo kaj. Ves ostali pridelek pa rasti ne more, ker so hude plohe na dnevnem redu in kar ne zabijejo nazaj v zemljo, bo pa segnilo. Tako da je res križ.

Tidi fantje prihajajo iz vojske. Tako je dobil pred kratkem častni odpust S 1-c Peter S. Mavko iz Dock Rd., ki je služil pri mornarici v Great Lakes. Odpuščen je bil 10. junija in tako bo čdo menda polagoma prišli domov tudi še ostali. Naš Eddie nas je tudi brzojavnim potom obvestil, da je že na potu domov iz Nemčije. Fantje si pač žele življenja v svoji domači deželi namesto da bi se potikali po tujih deželah. Pozdravljeni, Frank Leskovic.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

dovolila peči 10% lažje štruce, torej se je podražil kruh za 20%, čeprav na prvi pogled to ne izgleda tako. So smart v Washingtonu in človeka ne udarijo preveč naenkrat, ampak bolj pomalem, da tako ne čuti in da se privadi.

Najlepši dan

Prihodnji četrtek 20. junija bo dan, ki se ga bo spomnil vsak katoličan. To je bil najveselejši izmed vseh dni in praznikov celega leta v naši stari domovini. Že dolgo poprej smo se ga veselili in ga težko pričakovali, prosili smo Boga, da bi ta dan bilo lepo vreme, da bi procesije toliko slovesneje imele obhod po določenih ulicah, kjer bodo po hišnih oknih olepšave s pogrnjaji in božjih podob sijajnejše krasiše priproste slovenske kmečke domove. Že v zgodnjem jutru smo gledali na vse strani po nebu, če bo jasen solčen dan.

Štiri kapele so bile že dan prej postavljene, v katerih se bodo brali štiri evangeli, ko bodo prinesli fantje in moške, izbrani iz fare lepo, tako imenovano "nebo" pod katerim nosi duhovnik "monstranco z Presvetim" spremljajoč jih cerkveni pevski kor, ki neprenehoma prepeva vse sepe pesmi sv. R. T., ki so tako ganljive, da oživljajo vso procesijo vernega ljudstva, ki se vije po bližnjih cestah farne cerkve.

Nad vse, seveda je nas še razveseljevalo zvonjenje zvonov, kar pravimo "potrkavanje," ki so spremljali ta veseli sprevod z glasnim ubiranjem, med presledki so jih pa nadomestovali pevci, med tem pa tudi možnariji, ki so med vsakim evangelijem dajali naznanje, da je sprevod gospel do postaje, kjer bo bran evangelij Gospodov.

Ali ni res, da so bila srca radostna vseh navzočih. Ali se nismo počutili, kakor da gre z nami gospod Zveličar, kakor je nekdanj hodil z učenci po polju med žitnim klasjem? Da, da, najrajši bi videli, da bi se tako ponavljalo vsak dan, vsako nedeljo.

To so bili veselja polni dnevi; dnevi veselja in zadovoljnosti starih in mladih. To je bilo mirno in zadovoljno življenje, naj-srečnejše življenje vsačanov in faranov, kakoršnega ne more nadomestiti nobena tako zvana "novomodernost," ki se dandanes takim svečanostim posmehu-je, jih prezira in jih polagoma odpravlja iz običajev, da bi se več ne ponavljali.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1 strani)
le stvari je tole: Partizani vidijo, da hodijo ljudje molit na grobove pobitih domobrancev. Za mnoge vedo, kako so res iz globokega verskega prepričanja delali proti komunizmu. Dogodki dokazujejo ljudem, kako prav so imeli tisti, ki so svarili pred komunizmom. Mnoge izmed pobitih smatrajo za prave mučen-ce in se jim priporočajo v molitve. To spoštovanje do ranjkih boli partizane. Zato pravijo, da treba njih grobove izravnati.

PRISILNO DELO. — Kaplan Brulc dela v koncentracijskem taborišču v Kočevju. Sestra Terzija Babnik, vrhovna predstojnica šolskih sester "Notre Dame" dela tudi v koncentracijskem taborišču Kočevje.

CENZURA. — Na zunaj izgleda kot da ni več pisemske cenzure v Jugoslaviji. Na tihem pa še vedno obstoja. Ljudje to vedo in skušajo oddati pisma v tujih krajih. Iz Dolenjske jih nosijo na Hrvaško v prepričanju, da se hrvaški cenzor ne bo mnogo brigal za kranjska pisma. Po zavodih je poseben komisar, ki pošto sprejema in deli. Ta ima skrbeti, da je vse pregledano, da se ne pritihotapi kaj partizanstvu nevarnega. Vsak diktator je v vednem strahu in mora biti obdan od špijonov. To je v naravi vsake diktature; tudi komunistične. No, ljudje so se navadili pisati "previdna" pisma. Včasih pa tudi neustrašeno napišejo resnico, naj pride kar hoče. Nekateri si pa zraven tudi misli, da noben cenzor vsega ne bere. Kam pa bi prišel!

DVE TRI IZ ŽIROV. — Ži-

Za prihodnji četrtek vabijo skupna Oltarna društva naših slovenskih fara v Clevelandu vse Slovence in Slovenke na praznovanje tako priljubljenega praznika. Zbrale se bodo v posebnem svetišču, ki je odbran s posebno določitvijo za čiščenje Najsvetjajšega, v cerkvi Sv. Pavla na Euclid in E. 40. St., kjer tudi druge narodnosti prihajajo ob določenih dnevih na skupne molitve in čiščenja, kakor si določijo. Ker ne vemo, kako in v koliko se bo letos in v bodoče obhajalo čiščenje tega praznika, naj bi se spomnili tukaj vseh onih, ki še živijo in ki se nahajajo po svetu razgnani v kolikor je nam znano v zelo žalostnih razmerah vsakega bogocastja. Ker smo v veri in po veri vezani drug na drugega, je naša bratska in sesterska dolžnost, da se jih spomnimo tudi sedaj, na ta pomembni dan, ki so duhovnega kruha prav tako zaželjeni, kakor so bili potrebni telesnega kruha in obleke. Spomnimo se teh, ki še živijo in onih, ki so že v grobovih. Pridimo v to svetišče ob 9:30 dopoldan, kakor smo šli v procesije na praznik Sv. R. T. v starem kraju.

A. Grdina.

Soap Coming Up!

That pound can of used cooking fat is the makings of one large box of packaged soap for Benay Venuta, radio singer. Benay knows that if she wants more soap, she has to use and reuse and finally turn over to the meat dealer her cooking fat. It's worth a cent or two.

nediktinskega samostana. Tudi ta ustanova je bila Titovi vlad zelo na poti. Pri Vatikanu je Titova vlada intervenirala, naj bi se to bogoslovje ukinilo. Vatikan je to partizansko zahtevo odklonil. Ta zahteva prica, koliko predznosti in koliko domisljivosti je v partizanskih vi-stah.

Kar me je najbolj skrbelo je bilo to, če bo moj zdravnik ob-vestil onega, ki me bo preiskal, po kaj da sem prišel. Da bi se mi kaj takega ne primerilo kot se je Inžancu, ki je pripeljal drva v Ljubljano. Saj ne gre drugače, da še to povem, ker se že ravno o tem pogovarjamo.

Ižanec je torej pripeljal drva v Ljubljano. Pri dr. Jenkotovih so jih skoro vselej vzeli, zato sklene, da najprej tam vpraša. Vselej mu je dala gospa kak dober požirek, pa še kaj za podobe, ko je enkrat drva izlozil.

Gre kar naravnost v zdravni-kov urad, ki je bliže, pa naj gos-pod dohtar vprašajo mater, če potrebuje drva. V čakalnici je bilo že nekaj ljudi, zato se vse-de in čaka. Ko pride njegova vr-sta, stopi v zdravnikovo sobo. Dr. Jenko je sedel pri mizi in ne-kaj čakal. Ižanec se ustavi pri vratih, da ne bi motil učenega gospoda. Pa ker le dolgo ni bilo nič, močno zakašlja, da bi zdrav-nika opozoril nase.

Doktor tedaj zavpije, ne da bi se ozrl od svojega pisanja: "No, ne bo vas še zadušilo, ne. Slecite se!"

Ižanec debelo pogleda, še bolj zakašlja in boječe reče: "Ampak, gospod, jaz..." "Sem rekel, da se slecite!" zavpije nad njim zdravnik. "Kaj vam nisem dovolj na glas pove-dal? Ali sedite na ušesih?" "Saj sem vas dobro slišal, gos-pud dohtar, ampak jaz..." "Se enkrat in zadnjič vam re-čem: slecite se!" se ves razdra-žen zadere nad Ižancem zdrav-nik, ki mu ni niti pustil do be-sede.

"No, če ne gre drugače, se pa bom," godrnja Ižanec, ki mu ni šlo v glavo, da bi imela njegova koža kako zvezo z drvmi, ki jih prodaja. Ampak, če si je doktor vtepel v glavo, da mora zlesti iz-ejti, bo pa še to napravil, samo da bo drva prodal. Prestiti so- učeni gospodje, je konstatiral sam pri sebi Ižanec, ko se je iz-motal iz obleke in se bos do vr-a-tu postavil pred zdravnika.

"No, kot vidim, te ni vsega hudega konec, če si se slekel," mu je rekel dr. Jenko, ki je te-mu je vstal od mize in začel Ižan-ca preiskovati. Trkal ga je po prsih, po hrbtu, mu prisluskoval na srce, štel udarce v žili, mu nazadnje pogledal še v jezik, močno zmajeval z glavo in na-zadnje rekel Ižancu:

"I, saj vam nič ni! Zdravi ste kot riba! Sto let boste ućakali!" "Saj sam vem, da mi nič ni," se obregne nevoljno Ižanec, ki se mu je še vedno zamalo zdelo, da ga je doktor spravil iz obleke. "Glej ga, Ižanca, po kaj ste pa potem prišli sem, če vam nič ni?"

"Po kaj sem prišel, vprašate. Drva sem vam pripeljal," se odreže možak.

"Drva si pripeljal? Ja, za božjo voljo, zakaj niste tega po-vedali?"

"Saj bi bil rad, pa mi niste na-dal besede. Samo vpili ste na-me, naj se slecem."

"No, no, malo pomote je bilo pri vsem tem, pa mi boste že oprostili, kaj ne?"

"Kaj vam ne bi, sam smo ljudje," odgovori dobrodušni Ižanec. "Kako pa, ali boste vzeli drva?"

"Čakajte, bom ženo vprašal," reče zdravnik in stopi k steni, kjer je bila omarica za telefon. Bom prihodnjič povedal, kako je bilo potem. Naj Ižanec malo počaka s svojimi drvmi.

išarska polena

SPISAL NARTE VELIKONJA

to za pokoro!" je vz-
Blaž ter že zgodaj zjut-
k Svetemu Juriju.
niso poznali Veronike.
nas sploh ni Veronike!"
dejal Veronika?" se
šil.
Veronika!"
Veronika, Metka Križ-
boš našel, ko se niti
veš, kako ji je ime!"
Bog, če sem tudi dru-
našel po Veroniki?" se
ko je lezel nazaj na
v Grosuplje. "Če mi
ušla in nise mpažil!"
nam zadnji Sv. Juri!" je
upanjem uzrl, ko se je
dolino k Sv. Juriju ob-
in s strahom ponav-
pri sebi: "Bog daj,
četudi zadnji.
prišel v vas opoldne,
onilo.
znamenje, če zvon
očini je župan zmajal
ljudi poznam! Take
še ni bilo nikoli pri
je kleknal na klop, mr-
ga je polil, in ko se je
je videl, da sloni nad
lad gospod z naočniki
moči z mrzlo, po jesihu
dočo vodo. Nato se je
čudna spaka, ki se
čela, potem pa nadan-
paka se je prepirala z
boš?"
mu le mora pove-
o dolgo pot?"
gre!"
oj pride!"
ga ne morem peljati?
vaj odleglo!"
ne vidiš, da ni pri pa-
radi tega, morda se
rne!"
je budil iz motice.
gospod je dejal:
vam večkrat pride?"
nem truden!" je dejal
Blaž.
ojčite si!" je dejal mlad-
je zavedel, je izvlekel
vrtja, seznam vseh slo-
Svetih Jurijev.
od sem že bil!"
te bili pri Sv. Juriju v
rju!"
je zadržala roka.
nimam tu zapisanega.
zagrabil palico ter hotel
alje.
se je zasmilil in da-
je kozarec vina.
toliko da je popil, je
po blatni cesti proti
ru. Večerilo se je, ko
pri veržejšem brdu.
je blatna gnala mimo
vrb, ki so se močile v
Mlinska koleša nad
so lopotala po vodi.
so šumeli ter se ma-
mraku kakor žive, neiz-
kope sena. Blaž se je
da tone v to neznano rav-
je stopal proti Bel-
Bilo mu je, kakor da
edi blatne reke, ki mu
ze pod nogami, sam pa
privzdiguje noge names-
ga reka ne potegne za
in mimo njega so se ma-
med, kakor da se jim
na ne morejo bežati radi
grehov in pokore. Na le-
eno so gorele luči ter se
ni divji lajež psov, zdaj
zdaj na desni se je opla-
nagnjena plakajoča prek-
popevka. In kmalu so
je luči. Kakor brezte-
ve kepe se je vila med
noč. Rahel trepet list-
tul ob cesti in na čis-
rebu so mežikale, da ga je
arce, daljne jasne zvez-
Bog, ali grem ali sto-
je nenadoma pridržal

korak sredi pota in za hip se
je ustavila tudi blatna reka, za
hip so obstale tudi črne senice.
"Večerjal še nisem," se je
domislil ter izvlekel štruco kru-
ha iz nahrbtnika. In je gladen
trgal trdo skorjo z zobmi in
privzdigoval noge.
Ura je bila polnoči, ko se je
privlekel do Murske Sobotne.
Srečal je pijanega hlapca sre-
di mesta ter ga vprašal za pot
k Sv. Juriju.
Pijanec je gledal s krvavi-
mi očmi, in ko je Blaž ponov-
il vprašanje, je zamahnil oni
brez vsake besede z roko proti
Cankovi.
Blaž je krenil v pokazano
smert. Ko je stal že izven mesta,
se je nenadoma iztrgal iz
teme velik črn pes, ki ga je
ovohal ter potem počasi, umer-
jeno in samozavestno, v raz-
dalji par metrov, stopal za
njim.
"Ali je res, ali je prikazen?"
se je plašil Blaž.
Hodila sta dobro uro. Bla-
žu je tekel mrzel pot po čelu;
sedel je, da se odpočije. Ren-
če je postal tudi pes, samo za
hip, nato položil tace na nje-
govo ramo ter strahotno pove-
sil spodnjo ustnico. Blaž je
dvignil svoje že na pol otrple
ude, otipal kos kruha v žepu
ter ga vrgel spremljevacu.
Pes je spet zarenčal in se ni
dotečnil kruha. Ko je hotel
Blaž stopiti na stransko ste-
zo, je pes mlasknil z gobcem,
mu pokazal zobe ter zastavil
pot.
In Blaž je kakor v sanjah
od onemoglosti in žeje, od pre-
plašenosti in silnega napora
dvigal noge. Kakor da niso nje-
gove, jih je dvigal, opotekal se
in samo čakal, kdaj mu bodo
odpovedale, da se zgrudi sredi
ceste.
Široka blatna reka pod njim
je tekla počasi in preko nje-
nih valov je omahoval in tipal
v temo.
Pod Cankovo so se oglašili
petelinci. In ko se je prikazalo
sonce vse krvavo in zareče ter
osvetilo Goričko v plameneči
zarji, se je dostojanstveno in
mirno obrnil pes proti domu.
Blaž se je od onemoglosti
zgrudil na kraj pota, zrl v to
svetlo zarjo, ki se je pletla
skozi jagne in mimo dvorcev
ob cesti, ki se je lomila v rosi
na prekmurskih njivah in ka-
kor v zlatem vencu objemala
prekmursko ravan.
"Vbogaime poprosim!" si je
dejal. "Da dobim vsaj nekaj
gorkega!"
V prvi hiši ob cesti so mu
dali mleka in kruha. Povprašal
je, ko si je opomogel, za pot
naprej ter se mukoma vlek
dalje.
In čim težje se je pomikal,
tem bolj mu je gorelo v duši,
da bi bil čimprej tam, da bi
čimprej našel pričo. Veroni-
ko na težkem križevem potu.
Nad Cankovo ga je ustavila
orožniška patrulja.
Blaž ji je odgovarjal zmede-
no in plašno. Slovkovo o pri-
či in pripovedoval o svoji poti.
"Lažete!" ga je nahnulil
orožnik. "Ali je treba, da ho-
dite okoli? Čemu pa je oblast?
Ali ne more ona poizvedeti, če
je treba? In da tičite cele noči
na poti! Vi imate vse kaj dru-
gaga v malhi! Vohunite! Za-
kaj pa je pravkar prišlo, da se
potikajo sumljive osebe po de-
želi. Razcapane sumljive ose-
be! Nalašč razcapane. In ta-
ka sumljiva oseba ste Vi! Kaj-
pak. Priča pri Svetem Juriju!
Tam je najkrajše za mejo, če
sploh ne mislite tu kje čez.
Kako pa, priča! Naj jo poišče
oblast!"
"Moje priče ne more iskati
oblast!" se je branil in silna
bolečina ga je od strahu davila
v grlu.
(Dalje prihodnjič)

Sedemdeset dni v "komunističnem raju"

Piše Martin Radoš, župnik.

(Nadaljevanje)

Gospodinja Ano so komunisti
po nekem mitingu zaslili gle-
de orožja Komandant, "Jo-
han" jo je sam prijel: "Ti veš,
kam so Kočevarji skrili oro-
žje!" ... "NE VEM!" ...
"Če ne poveš, te bomo od-
vedli." ...
"Tukaj sem! ... Če kdo bo-
lje ve, naj pride sem in izpri-
ča!" ...
Glede orožja je potem niso
več nadlegovali, verjeli pa tu-
di ne ...
Iz strahu pred zračnimi na-
padi so ljudje spravljali obleko
in živila po ognjavnih in tr-
dno obokanih kletah in shram-
bah. Več sosedov je prineslo
spravit veliko take robe v žup-
niško trdnobokano shrambo.
Veliko ljudi je zbežalo in se
skrivalo po vinogradih v zida-
nicah, živino in deloma tudi še
živila in obleko shranjevali po
zasilno zgrajenih in slabo zapr-
tih lopah in luknjah. Po nekaj
dnevi, ko se je zopet ozračje
nekoliko pomirilo, so se vračali
na svoje domove, v vednem
strahu, kdaj zopet kaj zagr-
mi.
Dne 18. junija je doživel
Spodnji Log dvakratni bomb-
ni napad iz zraka. Prvič: Okoli
4:30 zjutraj je zastokal cer-
kveni zvon: "Pozor! — Aero-
plan!" ... Straža je pozvonila.
Poskakali smo s postelj in
se poskrili v obokane kleti. O-
kupatorski "lovec" je vrgel ne-
kaj lažjih bomb; par jih je
padlo kakih 5 minut daleč od
vasi pri vaškem vodnjaku in
zažgalo tam plot, par pa na se-
nožeti; večjih žrtev ni bilo.
Drugi napad, ki je trajal od 9.
ure do pol 11. dopoldne, pa je
bil silnejši. Nad vas sta pri-
plula 2 ital. "loveci", ki sta vr-
gla v bližini vasi vsega skupaj
nad 100 bomb lažjega kalibra.
V razdobju po 10 minut sta se
sedemkrat vrnila od juga, od
hrvatske strani, vsak nad eno
stran vasi in vsakokrat vrgla
po nekaj bomb. Ljudje so se
zopet poskrili po kletah in z
grozo pričakovali kaj bo. V
župnijski kleti nas je bilo 9 o-
seb ... Kako smo molili! ...
Podelil sem sv. odvezo ... Žup-
nišče se je treslo ... Mislili
simo: "Vas je drobna ... Cer-
kev ne stoji več ... Vsak čas
bo tudi župnišče padlo na kup."
Tako je grmelo. — Ob vsaki od-
daljitvi "lovecev" sva šla s Fr.
Strumbljem pokukat, kako je
zunaj, pa sva se morala zopet
hitro vrniti, ko sta se lovca vra-
čala. Poročala sva drugim v
kleti: "Cerkev še stoji ... Šola
tudi ... Vas je še cela." Zadnji
napad je bil najsilnejši.
Ko je že dolgo vse potihnilo,
smo s strahom lezli iz svojih
skrivališč. Bili smo iz hudih
žrtev ... Hvala Bogu! Kmalu
smo ugotovili, da v vasi in okoli
vasi ni bilo človeških žrtev ...
Cerkev, župnišče, šola in vsa

vas je še stala pokonci ... ka-
kor da bi ne bilo nič zgodilo, le
veliko šip je bilo pobitih, vrati
in oken vrženih s tečajev, ena
kmečka peč je sesedla; na cer-
kvi je bilo 42 šip pobitih in
dvoje oken vrženih v notra-
njost cerkve, na župnišču pa je
bilo pobitih 27 šip in na južni
strani župniščne strehe je vrgel
zračni pritisk skoro vso opeko
za 2-3 cm s kritne lege; razbi-
ta pa ni bila nobena. Lovca sta
napravila z odvzetenimi bomba-
mi jame od južne strani proti
severu do 3/4 vasi, (vas se raz-
prostira od juga proti severu
po dolgem do okoli 300 m), ki
so imele z zračne perspektive
gledano, v celoti obliko podkve;
v tej obliki pa so bile posamez-
ne jame nanizane, kakor jagode
na rožnem vencu. Nekaj teh
jam je bilo oddaljenih od cer-
kve in župnišča, ki sta na južni
strani vasi, manj kot po 100
m, več jam pa je bilo bliže kot
po 50 m oddaljenih od hiš. Ker
so v bližini hiše lesene in dobro
vezane, se ni sesula nobena. Po-
samezne jame pa so zavzemale
prostora za eno kmečko sobo,
nekatero po več metrov globo-
ke. Celotno skale, kamenje, pesek,
prst in veje dreves so ležale po
več metrov na okoli. Precej
bomb ni eksplodiralo.
S takimi napadi na mirne
vasi je okupator prisilil ljudi,
da so v trumah zapuščali vasi
in se skrivali po šumih. V veli-
ki meri so dosegli to, kar so ko-
munisti želeli. Tako so pošteni
ljudje vedno jasneje spozna-
vali, da je začela strašna res-
nica, ki so jo že prej zaslu-
tili, dobivati jasnejše oblike, da se
namreč oba: okupator in ko-
munist v tajno dogovorjeni igri
igrata s slovenskim narodom
proti slovenskemu narodu. Za-
to so vsi pošteni Slovenci z gnu-
som zaničevali obadva in v o-
brambo slovenske vasi, življe-
nja in imetja poštenih Sloven-
cev po danih možnostih začeli
snovati Vaške straže.
Tu je torej glavni zgodovin-
ski temelj, zakaj se je v tem
kotu Dolenjske, nekako v sredi-
med Črnomljem in Kočevjem,
v občini Stari trg ob Kolpi, iz-
rečno s prvim začetkom v vasi
Predgrad, osnovala vaška stra-
ža s prvim načelnikom g. Iva-
nom Smukom, posestnikom v
Predgradu, 76. Delovanje in
razvoj Vaških straž pa spet
spada v razpravo zase!
Komunisti so mi res poslali
parkrat okrožnice, katere naj
bi prebral namesto pridige med
cerkvenim pravilom, ki pa ni-
so bile nič posebnega; obravna-
vale so le, oziroma pozivale so
prebivalstvo, kje in kdaj naj
se zbere glede popisa ljudi, ži-
vine in živil ter napovedovale
stroge kazni ... "Ilikvidacijo"
... za vsako napačno napoved
in "prikrivanje". Ker sem jih
čital, so me že "računali," da
sem "njihov."
Smatram za poseben prst bo-
žji, da je Bog komunistom tako
"zavezal jezik," da mi niso ves

čas niti enkrat prepovedal
med službo božjo čitati Evan-
gelijev, pa sem poljubno z nji-
mi operiral. Najbolj krepkega
sem si prihranil za odločilni
čas. Ta je prišel kmalu.
V nedeljo 28. junija so po-
slali za menoj na podružnico o-
krožnico bolj kočljive vsebine,
zraven pa strogo naročili, naj
jo po prečitaniu vrnem. Pri-
pomnjam: Vsako pisanje, iz-
dano od njih so vedno in od
vsakogar zahtevali nazaj po
preteku danega roka.
V začetku julija so se zopet
začeli ljudje po prestanem
strahu in ker se je ozračje ne-
kaj "zvedrilo" vračati na svoje
domove. In v nedeljo, dne 12.
julija je bila zopet redna služ-
ba božja v župni cerkvi kot po
navadi. Pred službo božjo mi
prinese neki komunist, neki Šta-
jerc, isto okrožnico s pozivom
naj jo ponovno prečitam še v
župni cerkvi, češ, da jo prema-
lo ljudi pozna, jo pusti na mizi
in odide ... Hitro premislil:
Danes je 7. nedelja po Binko-
stih! Evangelij je: "Varujte
se krivih prerokov! ... "Prav
primeren! ... Kakor nalašč
kar zadovoljen sem bil, da je
prišlo tako ravno danes. In ...
pripravim se na sv. mašo.
Med službo božjo kar s pred-
oltarja najprej prečitam cer-
kveno oznanilo za naslednji te-
den, potem pa omenjeno okrož-
nico, ki je bila v glavnem sle-
deče vsebine:
"M. O. F. v zvezi s K. P. S.
(komunistično partijo Sloveni-
je) v sporazumu s T. I. (tretjo
internacionalo) določujemo in
zagotavljamo za sedaj in za
bodoče, da je vera kot zasebna
zadeva popolnoma svobodna
vsakomur in da lahko vsakdo,
kakor mu drago, verje ali pa
tudi ne ... toda to le pod pogo-
jem, da se nas vse uboga, ker
se mi in edino mi borimo za pr-
vi napredek človečanstva."
Sledita dva okrogla žiga ter
štirje podpisi: Kidrič, Kardelj,
Kocbek, četrti nečitljiv.
Prečital sem to okrožnico
glasno in s povdorkom od prve
črke do zadnje pike, in takoj
nato še bolj glasno in še z več-
jim povdorkom Sv. Evangelij
od 7. nedelje po Binkostih:
"Varujte se krivih prerokov, ki
prihajajo k vam v ovčjih obla-
čilih, znotraj pa so grabežljivi
volkovi ... "Dostavlil nisem
nobene svoje besede ... Pridigo
zaključil ... In nadaljeval s sv.
mašo.
Po sv. maši opravljam v za-
kristiji zahv. molitve Verniki
odhajajo iz cerkve. Ostane le
še starejši mož, jako dober ka-
toličan, 75 letni mlinar in po-
sestnik z Vrta ob Kolpi. Pride
skozi zakristijo, se za trenutek
ustani in mi reče: "Gospod
župnik, danes je bila izvrstna
pridiga! Mi vemo, ti ljudje so
komunisti. Danes to sami pri-
znajajo, kar smo mi že prej
vedeli. V verskih stvarih se jim
ne bomo dali ... Z Bogom?
Čuvajte se! ... Se poslovil in
odide ... Te besede so me jako
potolažile in bile so kakor bal-
zam v nadaljnjem trpljenju. Po

molitvi grem iz zakristije v
župnišče. Skozi pokopališče
pridem do pokopaliških vrat.
Ostrmim! ... Obstanem pred
strojnico, ki je strmela s tal
s svojo smrtonosno cevjo vame
... Z grozo se vmaknem stran
... Za strojnico stoji koman-
dant "Johan" in na vsaki stra-
ni po dva komunist z "matil-
dama" v rokah "Stoj!" ... mi
zapove komandant ... "Tovariš
župnik, si prečital okrožnico?"
"Sem tovariš komandant!"
"Daj sem papir!" ...
Hotel sem ohraniti okrožnico
kot važen dokument za prihod-
nje čase.
Tipal sem po žepih:
Tovariš komandant opro-
sti! Ne morem je najti! ...
Ne vem, kam sem jo vtaknil.
"Do 30 bom štel ... Če prej ne
daš ... poboža strojnico ... bo
tale zapela ... Ena, dve, ..."
naenkrat je bil pri petnajst!
... Hitro potegnem okrožnico
iz žepa in mu jo vržem pred
noge ... Sklone se, jo pobere
in vtakne v žep.
"Tovariš župnik, ti si na
smrt obsojen!"
"Zakaj? ... Morda zato, ker
sem storil svojo dolžnost!"
"Zato, ker si čital o tistih
prerokih."
(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

NAZNANILO

Cen je nemu občinstvu
naznanjamo, da bo naše
podjetje zaprto od 1. do
vključno 6. julija.

NEW YORK DRY

CLEANING

6120 Glass Ave.

V Collinwoodu

Naprodaj je hiša za 3 družine
blizu cerkve Marije Vnebovzete,
v jako dobrem stanju, 3 garaže,
velik lot, dobri dohodki; hitremu
kupu samo za \$7,300.
V Euclidu je naprodaj groce-
rija in delikatesna trgovina z zi-
danim poslopjem; dela fino kup-
čijo, cena je zmerna.
Knific Realty
820 E. 185. St.
naproti La Salle gledišča
IV 7540
(Jun. 19, 21)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 družini,
garaža za 3 avte. Nahaja se na
E. 74. cesti. Za podrobnosti po-
kličite KE 7124.

Lepa prilika

Naprodaj je hiša z 7 sobami,
velika garaža, en akter zemlje,
90 madih drepes, nekaj trt.
Vprašaj na se 3297 Richmond
Rd. med Euclid in Chardon Rd.
(121)

IMAMO KUPCE z gotovino
za hiše za eno družino, za dve,
apartamente, za trgovske prosto-
re in lote. Imamo tudi klijente,
ki bi radi zamenjali. Kaj ima-
te vi?

Mr. William Santic

Real Estate
18419 St. Clair Ave.
KE 0974.
(135)

Stanovanje iščeta

Zakonski par brez otrok išče
stanovanje 3 do 4 sobe. Kdor
ima kaj primerne, naj pokliče
EN 9029.
(121)

Išče sobo

Moški išče opremljeno sobo od
E. 60. do E. 70. St. Kdor ima
kaj naj sporoči v našem uradu.
(120)

Šivalne stroje popravljamo

KE 5557

Tudi kupimo stare šivalne stroje
ALLIANCE SEWING
MACHINE
15823 ARCADE AVE.

DELO DOBIJO

ŽENSKÉ ZA DELAVKE

HIŠNEGA SNAŽENJA

od 5:00 zv. do 1:40 zj.
5 večerov v tednu
\$34 na teden
v mestu

Zglasite se na

Electric Building

700 Prospect Ave. Room 901
Women's Employment Office

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

(x)

Za prekladanje tovara

Nickel Plate tovarno skladišče

E. 9. St. in Broadway

Plača 93½c na uro

Čas in pol za na 8 ur.

Zglasite se pri

Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.

E. 9th & Broadway

(123)

ASEMBLERJI

DRILL PRESS OPERATORJI
HAND MILLING MACHINE
OPERATORJI

Dnevno in nočno delo

Plača od ure in bonus

Locke Machine Co.

971 E. 63. St.

(122)

Dobra služba

Izkušena kuharica dobi takoj
dobro službo. Delo podnevi. Zgla-
site se na 390 E. 156. St. (121)

Delo na farmi

Iščem priletnega moža za de-
lo na farmi. Tudi dva mlada
fanta od 15 do 17 let se sprejme
za pomoč na farmi. Kdor želi
iti, naj pokliče IV 4511.
(x)

SPREJME SE

izurjene coopers
da bi delali na vinskih sodih in
posodah v veliki clevelandski
vinarni. — Dobra plača
Zglasite se pri
American Vineyards Corp.
2637 St. Clair Ave.
CHerry 4190
(122)

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premog, plin, olje,
gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čiščenje \$15
premenjamo stare na plin ali olje
Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd.
ENdoot 0487
Govorimo slovensko (x)

Pohištvo naprodaj

3 kosi (maroon) za parlor, ku-
hinjska peč New Process v do-
brem stanju, Frigidaire ledeni-
ca, miza za parlor. Zglasite se
na 1063 E. 68. St. spodaj.
(122)

Slovensko-ameriška Kuharica se sedaj dobi v Clevelandu

Dobite jo v pisarni August
Kollander, 6419 St. Clair Ave.
ter pri Jožetu Grdini, 6113 St.
Clair Ave. Oba imata knjige v
zalogi in bosta rada postregla
rojakinjam, ki želijo imeti to
lepo, veliko in koristno knjigo.
(Mon.Wed-x)

SEDMAK

Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6580

Bolgarska kmečka dekleta, so se udeležile majske proslave ter v narodnih nošah in s
šopi pšenice paradirala po ulicah Sofije, glavnega mesta Bolgarije. Dekleta so se posta-
vila s pšenico, starejše ženske, kot je videti eno na desni v ospredju slike, pa so vihtele
svoje srpe.

Poslednji dnevi Pompejev

ROMAN

Da, v poznih časih je volilo ljudstvo celo Jupiterove svečenike, takozvane "flamen dialis", katerim je stal na čelu liktor, ki je bil že vsled svojega stališča član senata in najvišji dotosjansvenik, patricijev. Bolj tujim in manj češčenim božanstvom so pa navadno služili svečeniki plebejskega stanu. Mnogo jih je pridobilo duhovske časti ne toliko iz verskega nagnenja, kolikor vsled revščine. Tudi Kalen, svečenik Izide, je bil najnižjega rodu, iz hiše oproščenega sužnja. Oče mu je sicer preskrbel dobro vzgojo in mu zapustil malo premoženje, ki je pa kmalu skopnelo. Zadnje zavetje pred bedo mu je bil svečeniški stan. Dohodki take svete službe so bili v onih časih le majhni, kljub temu se pa niso mogli pritoževati svečeniki kakkega priljubljenega svetišča. Nobeno opravilo ne daje toliko dohodkov, kakor ono, ki se bavi s praznovostvom množice.

V Pompejih je imel Kalen le enega sorodnika, in ta je bil Burbon. — Temne in nečastne vezi, močnejše od krvnih, so družile njuni sreči in koristi. Svečenik Izide se je često tajno in preoblečen umaknil namisljeni strogosti svoje pobožne službe in se spazil skozi zadnja vrata v hišo nekdanjega gladijatorja, človeka, čigar pregrehe in opravila so bile enakovredne zaničevanju. Tam je odložil še zadnji ostanek svojega svetohlinstva, ki je moral biti neznošno celo tje, za oponašanje čednosti presurovi duši, pa se je premagoval edino zato, ker ga je k temu navajala lakomnost, glavna njegova grda strast.

Zavit v oni veliki plašč, ki je po tedanji rimski modi čedalje bolj izpodrival togo, popolnoma ogrnjen v njegove široke gube in obraz zakrit z nekako kapuco čez glavo — je sedel zdaj Kalen v mali Burbonovi izbici, odkoder je vodil ozek hodnik do zadnjih vrat, kakršna so imele skoro vse hiše v Pompejih.

Njemu nasproti je sedel Burbon in zadovoljnega obraza štel na mizi manjšo vsoto denarja, ki jo je bil svečenik vrgel iz mošnje, kajti denarni mošnjički so bili, kakor danes, tudi takrat v navadi, le s to razliko, — da so bili tedaj bolj polni.

"Kakor vidiš," je dejal Kalen, "mi plačujemo dobro, in lahko si mi hvaležen, da sem ti preskrbel tako dobrega plačnika."

"Vsekakor, striček moj, sem ti zelo hvaležen," je odgovoril Burbon, vtakniviši denar v posebno usnjato mošnjo, ki jo je vtaknil v nedrje in stisnil pas okoli debelega trebuha bolj nego navadno ob takem času med hišnimi opravili — "in pri Izidi, Pizidi, Nizidi, ali kakoršnakoli božanstvo so že v Egiptu, moja mala Nidija mi je prava Hesperija, pravi zlati vrtič."

"Pa poje in igra kakor muza; to so talenti, ki jih vedno radodarno plačuje oni, komur služim."

"On je kakor bog," je vzkliznil Burbon navdušen: "vsak bogat mož, ki je radodaren, je vreden oboževanja. Toda pridi, stari prijatelj, izpij z menoj čašo vino in povej mi kaj več o tem. Kaj je dela-la tam? — Ona je boječa, govori o neki svoji prisegi in ne pove nič."

"Tudi jaz ne, pri svoji desni roki; tudi jaz sem izgovoril ono strašno prisego molčečnosti."

"Prisega! — kaj so vse prisege možem kakor mi."

"Kajpada — navadne prisege! — toda tale?" In v vseh pregrehah utrjen svečenik je trepetal, ko je tako govoril. "Vendar pa," je nadaljeval in pri tem izpil veliko čašo čiste vina, "prizanti ti moram, da se ne bojim toliko prisege, kolikor osvete tistega, komur sem prisegel. Pri bogovih! On je mogočen čarodejnik in bi mogel kako mojo pripoved iztisniti celo z meseca, ako bi mu kaj izbleknil. — Ne govoriva več o tem! In čeprav uživam, pri Poluksu, divne zabave pri njem, vendar se tam ne počutim posebno dobro. Vesela urica s teboj in s kako onih preprostih, krepkih deklet, ki jih dobivam v tej sobi, mi je ljubša nego cele noči, ki jih preživljam tam v tako sijajni razuzdanosti."

"He! ali govoriš tako, kakor misliš — Uu, ako dopuste bogovi, priredimo jutri večer zopet lepo veselico."

"To mi bo ljubo," je dejal svečenik, mencaje roki in približavši se bolj k mizi.

V tem trenutku sta slišala lahek šum pred durmi, kakor bi kdo že prijel za kljuko. Svečenik je hitro potegnil kapuco čez glavo. "Bodi miren," je zašepetal krčmar, "slepa deklica je!" Ta hip je tudi res odprla vrata in stopila v sobo.

"He, Nidija, kaj hočeš? — Pa tako blede si; pa te tudi dolgo ni bilo domov. Nu, nu, mladost je ostane mladost!" je dejal Burbon v smehu.

Deklica ni odgovorila ničesar in se očitno utrujena zgrudila na sedež: na licih je naglo menjala barve; nestrpno je začepetala z malo nožico ob tla in dejala z odločnim glasom: "Nikdar več ne pojdem na oni strašni kraj, tudi če bi me tepli, izstradali ali mi celo grozili s smrtjo."

"Kaj praviš — norica!" je dejal Burbon in pri tem grdo spasil obraz. "Kaj, nočeš več ubogati? Pazi se!"

"Rekla sem," je odgovorila uboga deklica, prekrizavša roki čez prsi.

"Kaj, moja lepa punčka, mo-jo sladka Vestalka, ti ne pojdeš več tje? — Uu, ti bomo že pomagali tja!" —

"Vpila bom, da me bodo slišali po vsem mestu," je odgovorila odločno in kri jej je zalila obraz.

"To bomo tudi znali preprečiti; zamašimo ti usta."

"Potem pa naj mi pomaga-jo bogovi," je dejala Nidija in vstala; "pritožim se pri oblasti."

"Spomni se svoje prisege!" je dejal zdaj Kalen z zamolklim, globokim glasom.

Pri teh besedah je groza pretresla ubogo deklico; vila je roki, proseča pomoči: "O, jaz nesrečnica!" je vzdihnila in začela kridko jokati.

Zdaj je nenadoma vstopila v sobo grozeča postava Stratonike, ki jo je privabil nabrže šum tega prizora.

"Kaj pa je tu?" je vprašala razkačeno Burbona, "kaj pa počenjaš z mojo sužnjo?"

"Tih, žena!" je odgovoril ta napol plašno, napol srdito; "ti bi rada imela še nekaj lepih oblek in za lep nov pas, kaj ne? Nu, zato pa pazi na svojo

sužnjo, sicer boš morala še dolgo čakati na vse to. Vaje capiti tujo — prokletstvo nad tvojo glavo, ti neubogljivka!"

"Kaj naj to pomenja?" — je dejala stara vešča, upiraje svoj srep pogled zdaj vanj, zdaj vanjo.

Nidija je hipoma vstala, zgrudila se Stratoniki k nogam in bridko zaplakala, objemaje jej kolena: "O, moja zapovednica, tudi ti si žena, imela si sestre, bila si mlada kakor jaz, usmili se me, varuj me! — Nočem se več udeležiti onih strašnih zabav."

"Trapasto dekle!" je zarentala vešča in jo silovito zgrabila za ročico, ki ni bila vajena drugačnega tršega dela, nego le vitja cvetličnih vencev. — "Neumnica! sužnje ne sme nikoli peči vest zaradi takih reči."

"Ali čuješ!" je dejal Burbon, rožlaje z mošnjo; "ali čuješ to godbo, žena? — Ako ne pokoriš tega neumnega teleta z močnim jermenom, pa ne boš nikdar več slišala take godbe."

"Dekle je trudno in izmučeno," je dejala, pomignivša Kalenu, "drugič vas bo bolj ubogala."

"Vas! vas! kdo je tukaj?" — je vzkliznila Nidija tako trepetajoča, da je Izidin svečenik vznemirjen vstal, ko je videl, kako se jej sučeta slepi očesi v jamicah.

"S temi očmi mora videti!" je zašepetal

"Kdo je tu? Pri vseh nebesih, govorite! Ah, da ste slepi, kakor jaz, bi ne bili tako neumiljeni," je govorila jec-ljaje in vnovič zaplakala.

"Spravi jo od tod," je dejal Burbon nestrpno; "sovražim tako cviljenje!"

"Pridi," je rekla Stratonika, zgrabivša ubogega otroka za ramo.

Nidija se jej je izvila, z obraza pa jej je odsevala odločnost in nekaka dostojanstvenost.

"Poslušajte me," je dejala, "služila sem ti zvesto — jaz, ki sem bila dobro vzgojena, —

oj, moja mati, moja uboga mati, ali si mogla kdaj le sanjati, da pridem jaz tako daleč" —

Obrisala si je solze in nadaljevala: "Zapovejte mi karkoli, ubogala bom, toda izjavljam vam zdaj, vam, ki ste strogi, trdosrčni in neizprosni, da nočem iti več tjakaj. Ako me pa boste silili, si izprosim varstvo pretorja: — rekla sem; čujte me, o bogovi, prisegam vam!"

Oči so stari vešči zagorele kakor ognj. Zgrabila jo je z levico za lase in povzdignila desnico — ono strašno desno pest, katere najmanjši udarec bi zadoščal, da bi uničil nežno in šibko telesce. To je moralo šiniti tudi njej v glavo, zato je spremenila svoj namen, potegnila Nidijo k steni, vzela s klina vrvi, in že v naslednjem trenutku je uboga slepa deklica prestrašno vpila in klicala na pomoč.

TRETJE POGlavJE.

Glavk napravi kupčijo, ki ga je pozneje drago stala.

"Alo vrli dečaki!" je dejal Lepid, ko je sključen stopal skozi nizke hišne duri Burbonove. "Prišli smo, da vidimo, kdo bo delal največ časti svojemu lastniku."

Gladijatorji so spoštljivo vstali pred tremi mladimi možmi, ki so bili znani kot najboljši in najradodarnjši v Pompejih in katerih sodba je bila važna za njihov amfiteaterski sloves.

"Kako jekleni mladinci," je dejal Klodij Glavku; "vredni so, da so gladijatorji."

"Škoda, da niso vojaki," je zdaj polnega življenja in gibčnosti, kako je tipal s svojo nežno žensko roko široka pleča gladijatorjev, pretipaval je drovite in ogorele mišice, kako se je ves zabulil v obšedovano nju one moštosti, ki se je sam sicer vse svoje življenje tako skrbno izogibal.

"Ha, Niger, kako se hoče boriti," je vprašal Lepid, "in kom?"

(Dalje prihodnjic)

SEARCHING GARBAGE FOR LEFT-OVERS

Digging into hotel garbage cans for possible food scraps, this European housewife hopes to supplement her family's meagre ration. This is a common sight in European cities. (American Red Cross Photo.)

RADIO

WASHERS

MALZ ELECTRIC

Ako ste bolni, pojdite z ZDRAVNIKU.

Ako vas boli zob, pojdite k DENTISTU.

Kadar potrebuje popravila vaš radio, pralnik ali čistilec, PRIDITE K NAM!

Mi poznamo svojo stroko. Izplača se vam trgovati z nami.

Mi imamo nekaj novih likalnikov, toasterjev, radijev, sončnih svetilk.

Deli za vse potrebščine.

6902 St. Clair Ave.

SWEEPERS

EN 4808

IRONERS

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trгоvec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."